

زنان سرخ پوش

صفحه 3

سهیلا ترکیه

نمایشی مهم از همبستگی کارگری

گفتگوی نوشین قادری با کورش بخشنده

اسلام پرو غربی ترکیه

همه شان سر و ته یک کرباسند!

صفحه 6

شهلا نوری

به زنان کارگر و خانواده های کارگری اول ماه مه روز آزادی، برابری و رفاه!

صفحه 8

مریم افراسیاب پور

پیام به مردم آزادیخواه مریوان!

صفحه 3

چیمین دارابی

آن روی سکه! در حاشیه مردان زنانه پوش

صفحه 7

عباس رضایی

پیام سازمان آزادی زن بمناسبت اول مه

ستون اول،

آذر ماجدی

"بدحجابی"

ناسیونالیسم و کمپین انتخاباتی

روز پنجشنبه ۲۹ فروردین به بهانه «تقدیر از دست اندرکاران ستاد تسهیلات سفرهای نوروزی» احمدی نژاد کمپین انتخاباتی جناح خود را آغاز کرد. مراسمی در استادیوم آزادی با برنامه رقص و آواز محلی برگزار شد؛ زن و مرد بشکل مختلط نشستند، دست زدند، "شادی کردند" و پرچم هایی که بهشان داده شده بود را تکان دادند؛ احمدی نژاد در سخنرانی شعار "زنده باد ایران" سر داد. این مراسم و عکس های آن در راس اخبار رسانه های فارسی زبان قرار گرفت. رسانه ها بدون استثناء به اینکه زن و مرد در کنار هم و بشکل مختلط نشسته

بودند، اشاره کردند؛ ملاحای حوضیه علمیه قم اعتراض کردند. گفته شد: "این اولین مراسم در استادیوم ۱۰۰ هزار نفری آزادی است که به صورت مختلط برگزار می شود." با حیرت گزارش کردند که زنان از جای خود بلند شده، دست می زدند و شادی می کردند. بگذریم که نفس این مساله که در قرن ۲۱ باید از شادی مردم در یک استادیوم با تعجب و حیرت سخن گفت، از هر چیزی حیرت انگیز تر است. اما این رژیم اسلامی است و تحت این نظام قرون وسطایی تمام

صفحه 2

آزادی زن معیار آزادی هر جامعه است!

نژاد هم کوشیده است که راهپیمایی دو روز پیش از رای گیری در ۴ سال پیش را این بار کارگردانی شده در استادیوم آزادی تکرار کند. مردم را با اتوبوس های وابسته به جمعیت هلال احمر، سازمان راهداری و حمل و نقل جاده‌ای، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و... از تمامی استان‌های کشور با قول نهار و دادن لبنیات مجانی به استادیوم منتقل کردند. جالب اینجاست که مردم وقعی به اهداف سیاسی احمدی نژاد نگذاشتند، موقع نهار شعار می دادند: "توب، تانک فشفشه، نهار ما چی می شه؟"

از زمان رفسنجانی، کاندیداهای ریاست جمهوری برای بدست آوردن دل مردم، کوشیده اند خود را "مدرن، منعطف، و کمتر

اسلامی و ناسیونالیست" جلوه دهند. آنها محاسبه مردم که در عالم پراگماتیستی خود میان "بد و بدتر" بد را انتخاب می کنند، در نظر می گیرند؛ می دانند که مردم از اسلام و رژیم اسلامی، از حجاب و آپارناید جنسی متنفرند و می خواهند سر به تنش نباشد، لذا در قامت کمتر اسلامی در مقابل مردم ظاهر می شوند. اما کار این رژیم از این حرفها گذشته است. نفرت ۴ سال پیش که در تظاهرات میلیونی علیه رژیم و جنگ و گریز خیابانی بروز کرد اکنون صد چندان شده است. فقر عنان گسیخته چندین برابر عمیقتر شده است. خفقان و بیکاری و استیصال و ناامیدی، اعتیاد و فحشاء و خودکشی ابعاد بی سابقه ای یافته اند. این مردم مترصد اولین فرصت و هر فرصت برای بزیر کشیدن این رژیم هستند. جنبش برای سرنگونی رژیم اسلامی توده ای و گسترده است. جنبش آزادی زن یک دشمن سرسخت و خستگی ناپذیر این نظام ارتجاعی و سرکوبگر است. باید بکوشیم این مضحکه انتخاباتی را بر سر رژیم خراب کنیم. روز رای گیری را به روز اعتراض علیه کلیت رژیم و برای آزادی، برابری و رفاه بدل کنیم.*

آزادی زن

نشریه سازمان آزادی زن

www.azadizan.net

سردبیر: آذر ماجدی

majedi.azar@gmail.com

هینت تحریریه:

آذر ماجدی، مریم کوشا، سیاوش دانشور

"بدحجابی"

ناسیونالیسم و کمپین انتخاباتی ...

این کارها گناه کبیره، جرم و مستوجب شلاق و زندان است. سوال اینجاست که چه شده احمدی نژاد، این فرزند محبوب "رهبر" این چنین ناخلف شده است؟!

این داستان بیست سال اخیر رژیم اسلامی است. این رژیم مثل باسیل، جانور تک سلولی، تحت فشار اعتراضات مردم مدام به دو سلول تجزیه می شود؛ یکی از این باسیل های تازه متولد شده همیشه از جنس دو خرداد و سیز از آب در می آید؛ موقع مضحکه انتخابات که می رسد، مدافع بدحجابی می شود؛ با لبخند و شادی سر و کار پیدا می کند؛ سعی می کند فشارهای اسلامی را بر مردم و بویژه زنان شل کند و دژ ناسیونالیسم را در سخنانش بالا می برد تا بالانسی میان مذهب و ناسیونالیسم ایجاد کند. اینها همه ترندهای انتخاباتی است. تلاشی مذبحخانه برای رای آوردن و تاکتیکی است در مقابل جناح راست که دوست دارد خود را "اصولگرا" معرفی کند. احمدی نژاد و یار عزیزش مشایی که با یکدیگر دختر و پسر هم پیوند داده اند، از مدتی پیش کوشیده اند پرچم ناسیونالیسم ایرانی را برافرازند، با این تصور که حوزه محبوبیتی میان ناسیونالیست های ایرانی برای خود بسازند. در استادیوم آزادی بعلاوه کوشیده شده که دل ناسیونالیست های قوم پرست را هم بدست آورند، رقص و آواز محلی با لباس های محلی، چراغ سبزی به این جناح از ناسیونالیسم است.

مشایی کاندید احمدی نژاد و جناح اوست. همه منتظر شرکت مشایی در مراسم استادیوم آزادی و سخنرانی او بودند. اما او در مراسم غایب بود و اسمی هم از او برده نشد. این عقب نشینی تحت فشار جناح خامنه ای انجام گرفته است. نزاع و جدال این دو جناح شدیداً بالا گرفته است؛ هر روز بر سر و کله یکدیگر می کوبند و دزدی های همدیگر را افشاء می کنند. اعلام کرده بودند که مثل ۴ سال پیش مناظره تلویزیونی میان کاندیدها نخواهند گذاشت، چرا که آن مناظره ها میان "فرزندان غیور" خمینی موجد یک "فتنه" خامنای برانداز شد. اما جناح احمدی نژاد و خامنه ای نیازی به مناظره تلویزیونی نداشتند، هر روز در صحن مجلس اسلامی و در سخنرانی ها و نماز جمعه ها پته یکدیگر را روی آب می ریزند. این شرایط حاصل تناقضات ذاتی رژیم اسلامی است.

در سال ۱۳۸۸ بدنبال مناظره های تلویزیونی نزدیک چند صد هزار نفر در خیابان پهلوی سابق راهپیمایی کردند؛ زنان کاملاً بدحجاب بودند و با ناخن های سبز و آرایش سبز در حال شادی و آواز. با دیدن این راهپیمایی سپاه بلافاصله یک بخشنامه داد و برای بعد از پایان رای گیری در روز جمعه حکومت نظامی اعلام کرد و علیه همه "اشوبگران" شاخ و شانه کشید. احمدی

برابری کامل و بیقید و شرط زن و مرد!

زنان سرخ پوش

سهیلا ترکیه

خیابان ها آمدند. هرچند تعداد آنها کم بود، اما با استقبال مردان و زنان برابری طلب روبه رو شد و آن چنان ترسی در جمهوری اسلامی ایجاد کرد که حتی عده ای تحت عنوان "فراکسیون کرد زبان نمایندگان مجلس شورای اسلامی" که هیچ ربطی به منافع مردم و بخصوص زنان ندارند، صدایشان در آمد.

ممکن است جمهوری اسلامی عقب بنشیند، ممکن است این بی حرمتی را باز تکرار کند! اما باید این حرکت زنان سرخ پوش به یک سنت تبدیل شود. زنان و مردان آزادیخواه و برابری طلب در شهر مریوان می توانند راه را به بقیه ایران نشان دهند.

برابری کامل زن و مرد خواست اصلی ما است، اما هر چقدر بتوانیم جمهوری اسلامی را به عقب نشینی وادار کنیم زندگی زنان در آن جامعه قابل تحمل تر می شود و اگر این حرکت به یک سنت در سراسر ایران تبدیل شود پایه های زن ستیزی در آن جامعه لرزان تر خواهد شد.

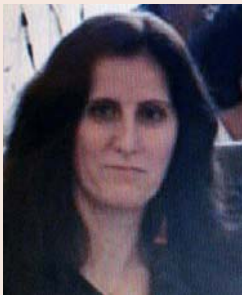
روز دوشنبه 26 فروردین 1392 ماموران انتظامی جمهوری اسلامی با ملبس کردن مرد مجرمی به لباس زنانه و بنمایش گذاشتن او در شهر مریوان، نهایت ماهیت ضد زن و ضد انسانی خود را به نمایش گذاشتند. دادگاهی در مریوان مجازات او را "تحقیر و بی حرمت شدن در سطح یک زن" تشخیص داده بود که در واقع نشان دادن ماهیت ضد زن ارتجاع حاکم بر زندگی مردم در ایران میباشد! زیر سایه قوانین مرد سالار و مذهبی، در جامعه ای که حق زن نصف مرد است، در جامعه ای که لمپنیزم هار اسلامی هر روز کرامت انسانها را در آن لکه دار می کند، در جامعه ای که زن بودن جرم است، تحقیر است! این عمل شنیع زیاد دور از انتظار به نظر نمی رسد. اما سکوت در برابر این بی حرمتی به زنان در آن جامعه دور از انتظار بود.

اما این فقط قسمتی از ماجرا بود، روز بعد از این عمل شنیع ماموران جمهوری اسلامی، زنان مبارز و آزادیخواه در شهر مریوان به نشانه اعتراض به این حرکت و در دفاع از هویت و جایگاه انسانی-اجتماعی شان، با لباس های سرخ رنگ و پلاکاردهای در محکومیت این عمل زشت به

وجه دیگر این نمایش توهین و تحقیر به حرمت انسانها استفاده از رنگ قرمز برای لباس زنانه بود، چرا که ماهیت شادی زنان در تناقض است، اینکه از دیدگاه رئیس مرتجع دادگاه رنگ سرخ برای لباس زنانه "سبک" است! زن با پوشیدن رنگ های شاد نصفه حرمتی را که حکومت اسلامی برای او قائل شده است از دست خواهد داد!

و دقیقاً به همین دلیل زنان آزادیخواه و برابری طلب در مریوان با لباس های سرخ به خیابان آمدند تا جواب محکمی به این یاوه گویان داده باشند.

29 فروردین ماه 1392
18 ماه آوریل 2013

پیام به مردم آزادیخواه مریوان!

چیمن دارابی

رژیم ضد انسانی جمهوری اسلامی سالهاست که مدام این حرکات ضد انسانی خود را تکرار میکند و همچنان با عکس العمل مردم روبرو شده است. این بار نیز همچون گذشته مردم مبارز مریوان و زنان آزادی خواه و برابری طلب نشان دادند که در جبهه علیه ارتجاع اسلامی خواهند ایستاد و خواهند ماند تا به ارتجاع اسلامی و کهنه پرستان زن ستیز ثابت کنند که احکام پوسیده و عقب مانده آنها با مشت های گره کردی زنان و مردان تشنه آزادی و برابری روبرو خواهند شد. و این مشت های گره کرده روزی پیکره ارتجاع و کهنه پرستی آنها درهم خواهد شکست.

از طرف خودم به تمام زنان و مردانی که همواره با وجود تمامی فراز و نشیبها برای لحظه ای سنگر آزادی خواهی را ترک نکرده اند، درود میفرستم و دستتان یکایک شما انسانهای مبارز را بگرمی میفشارم.*

نه به حجاب، نه به آپارتاید جنسی!

تحصن خانواده های کارگری برای آزادی کارگران دستگیر شده در سنندج

کوروش بخشنده

نمایشی مهم از همبستگی کارگری

متن مصاحبه تلویزیونی نوشین قادری با کوروش بخشنده از فعالین کارگری در سنندج

متأسفانه آن چند روزی که ایشان قول داده بود پرونده ها بررسی نشد و دوباره به ایشان مراجعه می کنند و ایشان دوباره فرصت می خواهد که بعد از آن خانواده ها اعتراض خودشان رو در جلوی دادگستری سازمان میدهند تا اینکه آقای شریف ساعد پناه عضو اتحادیه آزاد کارگری بعد از چند روز آزاد میشود.

نوشین قادری هستم از شورای مرکزی سازمان آزادی زن از طرف تلویزیون آزادی زن با کوروش بخشنده از "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری" در خصوص دستگیری فعالین کارگری، تجمع خانواده های زندانیان و وضعیت آنها در شهر سنندج گفتگو می کنم.

خانواده ها که از تحصن خود نتیجه گرفته بودند به تعرض خودشون ادامه دادند و روز به روز هم تعدادشان اضافه می شود. بعد از چند روز آقای خالد حسینی، وفا قادری، حامد محمود نژاد و بهزاد فرج اللهی با وثیقه ۵۰ میلیونی آزاد شدند. هنوز پرونده های آنها باز است و در حال حاضر هم دو نفر هنوز در بازداشت داریم، غالب حسینی و علی آزاد.

کارگران ساعت ۳ در منزل دستگیر شد. فشار خانواده های این عزیزان افزایش یافت و تعداد آنها هم بیشتر شد.

اول فروردین خانواده ها سفره هفت سین را جلوی یکی از نهادهای امنیتی پهن کردند که با آنها به شدت برخورد شد. بعد از این برخوردهای شدید، خانواده ها تصمیم می گیرند که روز هفتم فروردین، چون تا ۷ فروردین همه جا تعطیل است، جلوی این نهادها به حالت نشسته و بدون شعار و بدون پلاکارد بشینند و اعتراض خودشان باین شکل نسبت به دستگیری کارگران نشان بدهند. حدود سه یا چهار روز جلو آن نهاد امنیتی بودند؛ بعد تصمیم می گیرند طرح دیگری را پیاده کنند. جلوی آن نهاد امنیتی تنها خانواده ها و اقوامشان بودند ولی جلو دادگستری که یک عمل خود جوش بود فعالین زن کارگری و فعالین کارگری دیگر هم اضافه شده و همه با هم جلو دادگستری تجمع میکنند. بعد کتبا درخواستی از دادستان کل دادگستری شهر سنندج آقای جوهری مطرح میکنند. ایشان هم برخورد خوبی با آنها کرده و به آنها میگوید که دو نماینده بفرستید تا با آنها صحبت کنم و قول میدهد تا چند روز آینده پرونده اینها را بررسی کند و به آنها جواب دهد.

نوشین قادری: خوش آمد میگم به شما کوروش عزیز و تشکر میکنم برای وقتی که در اختیار من گذاشتید. آقای بخشنده لطفاً بینندگان تلویزیون آزادی زن را در جریان آخرین اخبار از وضعیت کارگران زندانی بگذارید و همچنین علت دستگیری آنها را اعلام کنید و بالاخره اینکه هم اکنون پرونده شان در چه وضعیتی قرار دارد؟

کوروش بخشنده: سلام خدمت شما و بینندگان عزیزتان و خانواده های کارگری. در تاریخ ۱۹/۱۲/۹۱، یک روز مانده به ۸ مارس، ۵ تن از اعضای کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکلهای کارگری ساعت ۶ صبح در منزل و محل کار دستگیر شدند. در همان روز خانواده های این عزیزان به یکی از نهادهای امنیتی مراجعه کردند و خواهان علت دستگیری این ۵ کارگر شدند. پس از آن دامنه این اعتراضات بیشتر شد. روز ۲۱ یا ۲۲ بود که یکی از اعضای اتحادیه آزاد

نوشین قادری: خوب چرا اینها آزاد نشدند؟

کوروش بخشنده: گفته اند که هنوز پرونده های آنها کامل نیست و باید کامل شود. نا گفته نماند که در این چند روز اخیر در جلو دادگستری حالت امنیتی شدیدی برقرار است و متر به متر نیرو های امنیتی ایستاده اند و به کسی اجازه داده نمیشود که آنجا

صفحه 5

اسلام ضد زن است!

خانواده هاتصمیم گرفتند دست به تجمع و اعتراض بزنند؟ همانطور که ما در عکسها می بینیم همه جلوی زندان و دادگستری جمع شده اند و ساعتها در این محل تحصن کردند. حتی در خبرهایی شنیدیم که می خواستند برای تحویل سال سفره هفت سین در جلوی زندان بپچینند.

کوروش بخشنده: این اولین بار نیست. این تجارب گذشته ما است و نتیجه هم داده است. کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل های کارگری یک جریان علنی است و علنی فعالیت میکند و هیچ مسئله ای برای پنهان کردن ندارد و ما با توجه به تجارب قبلی که داشتیم تصمیم به این اعتراضات گرفتیم.

نوشین قادری: من به شما و به خانواده های این عزیزان واقعا خسته نباشید میگویم. بعنوان آخرین سوال در آستانه روز جهانی کارگر، انتظارتون از فعالین

و جنبش کارگری چی هست؟

کوروش بخشنده: با توجه به این بحران اقتصادی که در حال حاضر دامن گیر ماست و با حذف یارانه ها و فشار اقتصادی که به خانواده های کارگری آمده، فکر می کنم آن روز روزی است که باید اتحاد و همبستگی مان را بیشتر کنیم و چه بهتر سر آغاز این مسئله اول ماه مه روز کارگر

صفحه 6

نمایشی مهم از همبستگی کارگری... گفتگو با کوروش بخشنده

کرده بود و روی ایشان فشار گذاشته بودند که خوشبختانه ایشان جواب مثبتی داده و آزادشان کردند.

نوشین قادری: آقای بخشنده! در آستانه سال نو این کارگرها دستگیر شدند و اینکه در سال نو در کنار همسران و فرزندان خود نبودند چه تاثیر روحی و

روانی بر روی آنها گذاشته بود و شرایط روحی آنها چگونه بود؟ و خانواده ها در چه وضعیت معیشتی به سر می بردند با توجه به دستگیری نان آورهای خانواده؟

کوروش بخشنده: خوشبختانه این نداری روی روحیه مبارزاتی آنها به هیچ وجه تاثیری نگذاشت. این اولین بارشان نیست که با چنین وضعی روبرو می شوند. خانواده وفا قادری سالیان سال است این را تجربه می کنند؛ خانواده خالد حسینی سالهاست با این مسئله دست و پنجه نرم می کنند. اعتراضات آنها روز به روز بیشتر می شد و فوق العاده بود. این اعتراضات جمعی در این منطقه یک چیز عادی شده است؛ یعنی راحت می توان نسبت به این دستگیری ها اعتراض سازمان داد و خوشبختانه این خانواده ها روز به روز روحیه هاشون بهتر و بهتر می شود و نداری و گرسنگی روی آنها هیچ اثری از این نظر نگذاشته است.

نوشین قادری: چطور شد که این

بایستند. هنوز خانواده های فعالین کارگری تصمیم نگرفته اند نسبت به بازداشت این دو نفر اعتراض کنند. اما احتمالا در آینده دوباره اعتراضاتشان شروع خواهد شد.

نوشین قادری: این کارگرها و فعالین زندانی آیا در جایی مشغول به کار هستند و یا کارگر اخراجی اند؟

کوروش بخشنده: خیر بیکار نیستند. یکی از آنها هم کارگر نیست ولی بقیه آنها کارگر هستند و شاغل. متأسفانه نزدیک عید هم بود و اینها باید حق عیدانه و حقوقشان را می گرفتند که متأسفانه نتوانستند دریافت کنند و خانواده های آنها در شرایط بسیار بدی زندگی می کردند. فکر کنید هر کدام دو یا سه تا فرزند هم دارند و خوب دوست داشتند در ایام عید کفشی و لباس نویی بخرند ولی توانایی چنین چیزی را نداشتند.

نوشین قادری: آیا در این مدت بازداشت خانواده ها، همسران و فرزندان توانسته اند با عزیزانشان ملاقات کنند؟ و آیا فشاری بر خانواده ها و همسران این فعالین گذاشته شده بود؟

کوروش بخشنده: دو سه بار فکر کنم تلفنی صحبت کرده اند؛ اما حضوری ملاقاتی نداشتند. در جواب قسمت دوم باید بگویم وقتی در جلو نهاد امنیتی بودند به آنها توهین میکردند و خوب آنها هم عادت کرده بودند به این توهین ها و همچنین همسر غالب حسینی رو فکر کنم ستاد خبری احضار

تبعیض بر اساس جنسیت یک منشا سود سرمایه است!

اسلام پرو غربی ترکیه

همه شان سر و ته یک کرباسند!

شهلا نوری

نمایشی مهم از همبستگی کارگری...

باشه و ما خواهانیم که در این روز نسبت به وضع موجود و زندگی هایمان دست در دست هم اعتراض کنیم.

نوشین قادری: ممنون و سپاسگذارم از گزارش شما و با آرزوی آزادی زندانیان و فعالین کارگری برای شما آرزوی موفقیت دارم و با امید به یک زندگی مرفه و آرامش برای خانواده های این زندانیان، اگر پیامی دارید بفرمایید.

کوروش بختنده: من پیام بخصوصی ندارم اما در آینده هم خبرهای خوشی را خواهید شنید. این دو نفر زندانی هم حتما باید پروند هایشان را مشخص کنند و آزاد شوند. فقط یک مسئله را فراموش کردم اینکه اینها وقتی از زندان آزاد شدند با استقبال پرشوری و بی نظیری روبرو شدند. صحنه ای که در تاریخ جنبش کارگری ایران حتما ثبت می شود. اینها را در طول شهر تا دم درب خانه هایشان با بوق زدن و جشن و حلقه های گل همراهی کردند. از آنها و خانواده هایشان و بخصوص همسرانشان، این زن های آزاده که ۳۲ روز اعتراض کردند استقبال شد. این خانواده ها واقعا در این ۳۲ روز زحمت کشیدند؛ در این ۳۲ روز در باران و آفتاب و همچنین مشکلات خانوادگی، مدرسه رفتن و ایاب و ذهاب فرزندانشان و غیره اعتراضشان را ادامه دادند. و تا آنها آزاد نشدند دست برنداشتند. از هم اکنون هم فشار شدیدی برای اول ماه مه آغاز شده است.

ممنون و سپاسگذارم از گزارش شما. *

فاضل سای، بیانیه‌ست مشهور ترکیه با اعلام آته ایست بودن و به چالش کشیدن "بهشت" اسلامیستها و مخالفت با دولت اسلامی ترکیه محاکمه شد!

فاضل سای به دلیل "توهین به ارزشهای اسلامی" بر اساس ماده 216 قانون مجازات در ترکیه که به نقض ارزشهای دینی مربوط می شود، در غیاب خود در دادگاهی در ترکیه محاکمه شده و به 10 سال حبس تعلیقی محکوم شد. این بیانیه‌ست مشهور به دلیل سکولار بودن و استفاده از اشعار "کفر آمیز" خیام مورد تهاجم جنبش اسلامیستی و دولت ترکیه قرار گرفته است.

فاضل تنها بخاطر "ارتداد شخصی" و "توهین" به بهشت اسلامیون نیست که مورد حمله اسلامیستها قرار گرفته است، او در سال 2007 به دلیل سرودن شعری به یاد متین آلتیوک، شاعر ترکیه ای که در حمله جنبش اسلامی در شهر سیواس همراه با 36 شخصیت سکولار دیگر به آتش کشیده شده و سوخته بودند، مورد سانسور وزارت فرهنگ ترکیه واقع شد. تهدید او به مرگ و دیگر بی حرمتی و دهن دریدگی اسلامیستها در مورد این هنرمند جوان تا آنجا پیش می رود که سمیل طیار، نماینده ای از حزب حاکم عدالت و توسعه در اظهار نظری در این باره مادر فاضل سای را "روسپی" خطاب می کند.

دفاع از احکام قرون وسطایی اسلامی تحت نام "باورهای مردم" در کشورهای اسلامزده یکی دیگر از ترفندهای جنبش اسلامیستی موجود در ترکیه است که تلاش می کند به حکومت اسلامی موجود مشروعیت و تداوم ببخشد.

اما آنچه واقعیت دارد این است که صف مبارزه علیه دولت اسلامی ترکیه بعد از این اقدام در ترکیه حتما قویتر خواهد شد. و خوب است یادمان باشد این اسلام پرو غربی تحفه ای است که میخواهند در کشورهای خاورمیانه به مردم حاکم کنند. سیاستهای این نوع اسلام در ترکیه و مصر و تونس نشان میدهد که همه شان سر و ته یک کرباسند.

ممنوعیت هر نوع برخورد تحقیر آمیز، مردسالارانه، پدرسالارانه و نابرابر با زنان در نهادها و موسسات اجتماعی.

تقابل با اسلام سیاسی یک جبهه مهم جنبش آزادی زن است!

آن روی سکه! در حاشیه مردان زنانه پوش

عباس رضایی

عده ای از این مردان که با لباس زنانه عکس گرفته اند در کامنت‌هایی این حرکت خود را در دفاع از لباس و فرهنگ کوردی! معرفی کرده اند! قسمت دوم این آقایان زنانه پوش! با اشاره به "زن کورد" و اینکه زن "خواهر، مادر و همسر ما است" بسنده کرده اند و دفاع آنها صرفاً از روی مظلوم پناهی است.

قطعاً اگر مرد مجرم با لباس زنانه غیر از لباس کوردی در شهر گردانده می شد این آقایان دلیلی برای اعتراض نمی دیدند! چرا که ماهیت ناسیونالیسم از هر نوعش با برابری زن و مرد در تناقض است. ناسیونالیسم عقب افتاده کورد که دیگر جای خود دارد.

این حرکت می توانست مدرن باشد، می توانست انسانی باشد، می توانست هر چیز دیگری باشد جز این! مردان می توانستند با پوشیدن لباس زنان در یک اعتراض شرکت کنند، اعتراضی که مسئله اش کورد بودن نبود، اعتراضی که دفاع از زن، دفاع از مادر، خواهر

از اتفاقات چند روز اخیر همه با خبرند! اینکه شخصی توسط دادگاهی در مریوان به پوشیدن لباس زنانه قرمز و گردانده شدن در سطح شهر محکوم شد و این عمل زشت و ضد زن جمهوری اسلامی با به خیابان آمدن زنان در مریوان رویه رو شد. اعتراض زنان در مریوان یک نمونه پیشرو از اعتراض در مرزهای دیکتاتوری دینی است. این حرکت شایسته صمیمانه ترین حمایت‌ها است.

مسئله این زنان نه لباس کوردی است که به تن "مجرم" کرده اند و نه اینکه "زن کورد" با بقیه فرق دارد، بلکه مسئله اصلی تحقیر زن توسط جمهوری اسلامی است که باید جواب می گرفت، که گرفت.

در این میان و به این بهانه عده ای از ناسیونالیست‌های کورد (مرد) شروع به پخش عکس‌های خود با لباس زنانه کردند. اما به دلایلی که در زیر به آنها اشاره می کنم این حرکت هیچ ربطی به اعتراض زنان آزادیخواه و برابری طلب در مریوان ندارد! بلکه علیه آن است.

و همسر نبود، اعتراضی که شباهتی به اعتراض زنان در مریوان داشت. این اعتراض می توانست یک حرکت نمادین در رسوا کردن هر چه بیشتر جمهوری اسلامی و ماهیت ضد زنش باشد. اما متأسفانه این گونه نیست و دلیل آن جنبشی است که اعتقادی به برابری زن و مرد ندارد، اعتقادی به انترناسیونال بودن حق زن ندارد. در این جنبش زنان همچنان ناموس، خواهر و مادر هستند.

قتل‌های ناموسی در دو دهه اخیر در کوردستان عراق زیر سایه حکومت ناسیونالیست‌های کورد، تحقیر و بی حرمتی به زنان خود نمونه جالبی برای اثبات بی ربط بودن این جریان به حقوق زن و برابری بدون قید و شرط زنان و مردان است.*

تلویزیون آزادی زن

هر یکشنبه ساعت 17.30 بوقت تهران از شبکه هات برد

مگاهارتز: 11642 سیمبل ریت: 27500

کانال: KMTV

به دوستانتان اطلاع دهید!

برابری کامل حقوق و موقعیت قانونی زن و مرد در خانواده!

به زنان کارگر و خانواده های کارگری

اول ماه مه
روز آزادی، برابری و رفاه!

مریم افراسیاب پور

به اول ماه مه روز جهانی کارگر نزدیک می شویم. این روز بیشتر از 120 سال است که بعنوان روز اعتراض علیه نظام بردگی مزدی و نابرابری و تبعیض در سراسر جهان گرامی داشته می شود. این روز همه کسانی است که به این نظام بردگی که زن ستیزی یک وجه مشخصه آنست، اعتراض دارند. در این روز کارگران به انحاء مختلف از تجمعات کارگری تا راهپیمایی، به میدان می آیند تا علیه بیکاری، استثمار، تبعیض و بی حقوقی اعتراض کنند.

در اعتراضات سالهای پیش زنان کارگر نقش ایفاء کرده اند. علاوه بر زنان کارگر باید به نقش همسران کارگران در مبارزه برای آزادی فعالین کارگری زندانی اشاره کرد. نقش آنها در این مبارزات بسیار مهم و تعیین کننده بوده است. تحصن اخیر همسران و خانواده های فعالین کارگری در سنندج، در آستانه روز جهانی کارگر، یک مورد برجسته از مبارزات زنان طبقه کارگر است. حرکت همسران کارگران نقش مهمی در آزادی کارگران دستگیر شده ایفاء نمود.

ما از زنان کارگر، همسران و خانواده های کارگری می خواهیم که فعالانه در اول ماه مه امسال شرکت کنند. آنها باید بکوشند در میان سخنرانان و سازماندهندگان این روز تاریخی و مهم باشند. با آمادگی کامل در محلات و مراکز کارگری به پیشواز این روز بروند.

زنان باید از هم اکنون در کمیته های برگزار کننده اول ماه مه عضویت یابند و بر تصمیمات این کمیته ها تاثیر گذارند. قطعنامه اول ماه مه باید خواست رفاه عمومی و رفع تبعیض بر مبنای جنسیت و برابری زن و مرد را مطرح کند. قطعنامه کارگری در اول ماه مه باید نشان دهد که طبقه کارگر پیشتاز مبارزه برای یک جامعه آزاد، برابر و مرفه است. *

پیام سازمان آزادی زن بمناسبت اول ماه مه!

برای افزایش دستمزدها و حق رفاه همگانی!

زنان و مردان آزادیخواه!

اول ماه مه روز جهانی کارگر، روز همبستگی بین المللی طبقه کارگر است. اما این روز صرفاً روز کارگران نیست، روز همبستگی کلیه آزادیخواهان جهان است. روز اعلام تعهد به ساختن یک دنیای آزاد و برابر، یک دنیای بهتر است، دنیایی که در آن همه انسان ها، صرفنظر از جنسیت، نژاد، ملیت و مذهب با یکدیگر برابرند. این روز، روز آزادی و برابری است. این روز را باید گرامی داشت. جنبش آزادی زن نیز باید در گرامیداشت هر چه باشکوه تر اول ماه مه سهم باشد. آرمان رهایی بخش و برابری طلبانه طبقه کارگر نوید بخش رهایی زنان نیز هست. در این روز به مراسم گرامیداشت اول ماه مه بپیوندید.

فعالین جنبش آزادی زن!

در فرصتی که تا اول ماه مه باقیست، خود را برای شرکت در گرامیداشت این روز آماده کنید. تلاش کنید که شعارها و پرچم هایی که در آن خواست های جنبش آزادی زن حک شده است برای این روز آماده شود. این مطالبات را بر دیوارها بنویسید. شعار محوری اول ماه مه امسال اعتراض به حداقل دستمزدهای چند برابر زیر خط فقر و خواست افزایش دستمزدها و حق رفاه همگانی است. این خواست زنان نیز هست و بسیاری از زنان کارگر، پرستار و معلم حقوقی بسیار پایین تر از سطح کنونی حداقل دستمزدها دریافت می کنند، این خواست برای بسیاری از زنان یک خواست حیاتی است. این شعار را وسیعاً تبلیغ کنید. امسال جنبش آزادی زن باید همبستگی خود را با جنبش رهایی طبقه کارگر آشکار و بیان کند. رهایی کامل زنان به پیروزی کامل این جنبش بستگی دارد.

زنده باد اول ماه مه!

زنده باد آزادی و برابری!

سازمان آزادی زن

آذر ماجدی 31 مارس 2013

حکومت ضد زن سرنگون، سرنگون!